

LUND UNIVERSITY

Rörande "Hej!!!"

Tersmeden, Fredrik

Published in:
Aorta

2008

[Link to publication](#)

Citation for published version (APA):
Tersmeden, F. (2008). Rörande "Hej!!!". *Aorta*, (20-21), 80-81.

Total number of authors:
1

General rights

Unless other specific re-use rights are stated the following general rights apply:
Copyright and moral rights for the publications made accessible in the public portal are retained by the authors and/or other copyright owners and it is a condition of accessing publications that users recognise and abide by the legal requirements associated with these rights.

- Users may download and print one copy of any publication from the public portal for the purpose of private study or research.
- You may not further distribute the material or use it for any profit-making activity or commercial gain
- You may freely distribute the URL identifying the publication in the public portal

Read more about Creative commons licenses: <https://creativecommons.org/licenses/>

Take down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

LUND UNIVERSITY

PO Box 117
221 00 Lund
+46 46-222 00 00

RÖRANDE HEJ!!!

Fredrik Tersmeden

"... och där ute står majnatten blånande blå!"

änge var denna fras obligatorisk i talet till den lundensiska våren. Det tal som studentkårens ordförande förr höll minuterna innan siste april skulle övergå i första maj. Den retoriska figuren hade täckning för sig: alla som upplevt en riktigt ljuvlig majnatt i Lund vet att himlen då kan anta en sällsamt mättad blå ton. Men det är inte bara det blå skymningsljuset som genom åren flödat i Lund vid denna magiskt ritualiserade vårliga vänpunkt. Så har även sången, livsglädjen, det akademiska fylleriet och – faktiskt – även det litterära skapandet.

Ätminstone decennierna kring det förra sekelskiftet tycks det mer eller mindre ha hört till traditionen att studentvärlden lagom till första maj och vårens ankomst skulle producera diverse tillfällighetspublikationer. En av de mest kända och långlivade var *Majgreven*, vilken utkom nästan årligen mellan 1902 och 1920. I denna ofta grafiskt påkostade kulturtidskrift samsades pennor som Vilhelm Ekelunds, Harald Wägners och Ola Hanssons med ritstift som GAN:s, Harald Sjövalles och Johannes Collins.

Andra första maj-publikationer var mer efemära, interna och parodiska till sin karaktär, men för den skull inte alltid utan litterära kvaliteter. Till de senare hör definitivt den här facsimilerade *Hej!!!* från 1892. Dess anonyma skapare var Emil Kléen, Bengt Lidforss, Lars Rydner och Albert Sahlin: en skald, en botaniker, en journalist samt en blivande fabrikör och

kommunpolitiker, alla tillhöriga den så kallade Tuabohémen. Detta studentkoteri – vilket under några år i början av 1890-talet mer eller mindre ockuperade studentcaféet Tua på Akademiska Föreningen – var en informell utlöpare av den politiskt radikala diskussionsklubben »Den unge gubben« (DUG). Inom Tuakotteriet dryftade man dock inte bara tidens samhällsfrågor utan idkade även vitterlek, rus och upptåg, och det är i denna på en gång respektlösa, punschdränkta och vildsint kreativa miljö man får föreställa sig tillkomsten av »Hej!!!».

Tidningens namn är ingen slump. Axel Wallengren (»Falstaff, fakir«) har i sin självbiografiska novell om Tualivet, »Mannen med två huvuden«, skildrat ordet »hejs« betydelse inom denna krets:

Någon hade föreslagit att intaga en stor bål av den s. k. »Nordfors' blandning«, och denna propos emottogs med ett samstämmigt – Hej! – ett slags lösenord för Tua-männen, vilket kunde moduleras allt efter stundens krav och betydelse. Ett svagt, stilla »hej« betydde bedrövelse och besvikelse, ett kraftigt sådant var signal till skålande och uppryckande ur temporär slöhet, ett jublande, frenetiskt – »hej!« var tecken till överväldigande glada nyheter, präktiga propositioner eller en kär och länge väntad Tua-mans sentima entré på lokalen.

Wallengren berättar vidare att ett antal stora plakat i gult och rött med ordet »Hej!« satt uppklistrade i lokalerna till dess att »syningsnämndens allvarsamma medlemmar« lät riva ned dessa typografiska uttryck för »Tua-jargongen«. Enligt Tuamannen Paul Rosenius – vilken i sin

roman *De unga gubbarne* givit en, om än i detaljerna något felaktig, skildring av mottagandet av den nytryckta *Hej!!!* på Tua – var det Emil Kléen som var författare just till »ledaren« kring själva ordet på tidningens förstasida.

När man läser *Hej!!!* får man intrycket att tidningen sammanställts under en enda intensiv siste april-kväll, och att så skett är alls inte otroligt. Särskilt Emil Kléen var känd som en närmast övermänsklig snabbskrivare. Hans vän, den ovannämnde Rosenius, har berättat hur Kléen en gång, på uppmaning från övriga Tuamän, inom loppet av tio minuter produce-

rade en formfulländad sonett om Hegel. Om *Hej!!!* framställdes i samma tempo kan man ha full förståelse för upphovsmännens uppriktiga deklARATION på tredje sidan att »Klockan slår 1! Redaktionen kan ej mer. Redaktionen är matt (trött). Redaktionen går och lägger sig.« Likaså kan man hysa likartat medlidande med den tryckare som i första majs otta rimligen måste ha slitit för att få ut den pinfärska publikationen i tid till dagens festligheter. Men då hade nog den blånande blå majnatten redan övergått i en rodnande gryning, lika rosaröd som det papper *Hej!!!* trycktes på.